

Nižeavstrijska šteje živinozdravniškega osobja: 18 c. kr. okrajnih živinozdravnikov in 249 zdravniških kovačev. Prvi imajo, kakor znano, sedež svoj pri c. kr. okrajnih glavarstvih. Diplomirani zdravniki stanujejo vsi po mestih in trgih, tedaj sploh precéj daleč od živinoorejcev, katerim tedaj ostaja večidel le pomoč zdravniških kovačev. Od teh pa zopet 15% biva v mestih, tako da za 1600 vasi ostaja komaj 200 zdravniških kovačev.

So pa celi okraji v Nižeavstriji, na priliko Aspang, Spitz, Gföhl, Pöggstall, kateri nimajo ne živinozdravnika, ne zdravniškega kovača. Ako se dalje ne prezira, da so zdravniški kovači deloma taki, ki so se izučili najmanj pred 27 leti, ali pa taki, ki so služili pri vojaki in tam imeli dveletni poduk, toda so ozdravljali skoraj izključno samo konje, tedaj se lahko sprevidi, da so živinozdravniške naprave na Nižeavstrijskem slabo oskrbljene, da je pomoč nujno potrebna, ker je zguba vsacega živinčeta zguba na narodnem premoženju. Kar pa smo tukaj navedli o nižeavstrijski deželi, prilega se na vsako drugo našo deželo.

Živinorejcem na korist bilo bi sicer želeti, ako bi v vseh slučajih, v katerih je treba zdravljenja živine, ta posel opravljali samo ljudje, kateri so v tem temeljito podučeni in izurjeni, ker bi se tako najmanj napak v zdravljenju pripetilo, kakoršnih se morebiti tu in tam pripeti zdravniškim kovačem; pa kakor tolikokrat, nastane tudi tukaj denarno vprašanje, katero nam vniči najlepše domišljije. — Nastane tedaj vprašanje, katera vrsta živinozdravniškega osobja bi se imela pomnožiti z najboljšim vspehom.

(Konec prihodnjič.)

O potrebi naprave gozdnih drevesnic na Notranjskem.

Sestavili smo natančen „izkaz“, iz katerega je razvidno, da je:

v sodnijskem okraju	Postojina	362
v „ „	Bistrica	31
v „ „	Senožeče	11
v „ „	Vipava	6

skupaj 410

gozdnih delov na golo posekanih. Od teh gozdnih delov, oziroma golosekov, ki merijo skupaj 172.06 hektarjev, se je moralo po uradnem ukazu 37.69 hektarjev uže l. 1881. in 114.31 hektarjev l. 1882. zopet z drevjem nasaditi.

Omenjenim uradnim ukazom se je popolnem v dveh, nekoliko v 96, v 304 slučajih pa nič zadostilo. Dobro nasadilo se je 9.87 hektarjev obsežnega prostora. Ostane toraj še 162.19 hektarjev golega sveta, kateri se bode moral gotovo v prihodnjih letih pogozditi.

Na en hektar se računi 10.000 sadik, tedaj na 162.19 hektarjev 1.620.000 sadik. V logaškem okrajnem glavarstvu je še enkrat toliko golega prostora, ko v postojinskem, kar znaša 4.860.000 sadik za oba c. kr. okrajna glavarstva.

Ker je v okrajnih glavarstvih Radoljica in Kranj tudi veliko golega sveta, kateri se mora zopet spodrediti, potrebovalo se bode tudi tam več tisoč sadik.

V ljubljanski gozdni drevesnici se sicer vsako leto okoli 2 milijona mladih vsakovrstnih drevesec izredi, katere se za pogozdovanje Krasa porabijo, kar jih še ostane, pa takim posestnikom po vsem Kranjskem razdelé, kateri hočejo prostovoljno primerne prostore pogozditi. Oni, kateri so svoje gozde opustošili, morajo jih pod kaznijo zopet z drevjem zasaditi.

Ker mislita gospoda grajščak Dolenec v Orehku in P. Krajgher v Hrašah gozdne drevesnice napraviti, zdelo se nam je potrebno to omeniti, da bosta vedela, koliko obsežne prostore v ta namen odločiti.

Jasno je, da bode naprava gozdne drevesnice dotičnemu, kakor celi deželi v največo korist; ker bomo imeli sadike domá, jih ne bode treba iz drugih dežel naročevati. Znano je, da stane na Koroškem 1000 sadik 2 gold. 50 krajc. brez vožnje. Če računimo še vožnjo, pride 1000 sadik blizo na 3 gold.

Zraven tega se več sadik med potom spridi in ker niso vajene našega podnebja, jih veliko pogine, ko so bile uže vsajene. To jemlje našim posestnikom pogum, da se ne poprimejo resno dela in tako ne pridemo do izvršitve pogozdenja golosekov.

Tehnično poročilo

k projektu o izsuševanju ljubljanskega močvirja.

To poročilo je glavnemu odboru za obdelovanje močvirja predložil Ivan pl. Podhagsky, uradno pooblaščen civilen inženir.

(Dalje.)

X. Glinšica.

Potok, ki teče od Glinic dalje memo Utika in katerega imenuje katastralna mapa „Dergomaš potok“, nikakor ne zadostuje svojemu namenu kot izsuševalen jarek, ker ne teče vedno po najglobokejem delu doline in je večidel poln blata in ves zaraščen, tako da so vsled tega vsa sosednja zemljišča zamlakužena.

Zato predlagam, da bi se na sedanji tek njegov ne oziralo in bi se tam, kjer je potrebno, skopal nov izsuševalni jarek, vsaj 1.3 metra globok.

Načrt tega jarka je narisana v izvirnih katastralnih mapah. Podolžni profil je tu pridjan. Njegova dolgost znaša do izliva v stavbeni kanal Gradaščice 5250 metr.

XI. Podpečki kana.

Ta meri od izvira do Ljubljanice 2234 metrov.

Z znižanjem najviše vode Ljubljanice bi se zemljišče popolnem izsušilo do spodnje zemlje, ko bi ne bil sosednji svet zamlakužen vsled vode, stoječe nad mlinom Štefana Roglja, oziroma vsled zajezenih vod pritoka samega.

Pri večem odtoku, ki bode nastal po znižanju najviše vode Ljubljanice, bode brez dvoma tudi učinek vodo spuščajočih zatvornic večji, tako da stanje najviše vode pač ne bode več take visočine doseglo nad Rogljevim mlinom, kakor sedaj. Vendar se z gotovostjo ne more poizvedeti, koliko da se bode voda upadla.

Zato sem pa iz previdnosti postavil v proračun stroškov tudi reguliranje onega dela potoka, ki leži nad Rogljevim mlinom in ki je čisto zanemarjen in podivjan; zraven pa menim, da bi se za prvi čas izpeljal le spodnji del predlaganih stavb in da bi se potem čakalo, kak učinek bi to imelo na znižanje najviše vode nad Rogljevim mlinom. — Morebiti bi potem zadostovalo, če se skoplje nov vodotoč z vzdanimi zatvornicami in če se naredé kanalu na obeh stranéh mali nasipi zoper povodenj; če ne, bi se pa na vsak način moralo strugi dno poglobiti proti navzgor, kakor sem predlagal.

Tudi tukaj se bode zgodilo, da bodeta Rogljev, kakor tudi Jakob Petričev mlin mnogo več vredna po znižanju najviše vode, posebno pa prvi mlin, ker bode pad vode pri njem vsaj 0.5 metra večji postal, ne gledé na škodljivi vpliv, ki so ga prej imele zastale celó srednje visoke vode Ljubljanice.